

Verordening jeugdhulp 2015 [naam gemeente]

De raad van de gemeente [naam gemeente];

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van [datum en nummer];

gelet op de artikelen 2.2, 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1, lid 4, van de Jeugdwet;

gezien het advies van [naam commissie];

overwegende dat de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;

overwegende dat het "Regionaal beleidsplan transitie jeugdzorg Holland Rijnland, Hart voor de Jeugd", hierna genoemd "Beleidsplan Hart voor de jeugd", is vastgesteld op [datum] 2014;

besluit vast te stellen:

de Verordening Jeugdhulp [gemeentenaam] 2015.

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1 Jeugdhulp

In de Jeugdwet (art 1.1) wordt onder jeugdhulp het volgende bestaan:

- 1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen;
- 2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en
- 3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Artikel 2 Jeugdhulpvraag van jeugdige en/of zijn ouders

De jeugdhulpvraag houdt de behoefte in van een jeugdige en/of de ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, zoals bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de Jeugdwet.

Artikel 3 Jeugdhulpvoorzieningen

1. De gemeente biedt vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen, namelijk voorzieningen waarvoor geen beschikking van het college van burgemeester en wethouders nodig is.
2. De gemeente biedt daarnaast individuele jeugdhulpvoorzieningen, namelijk voorzieningen die aangevraagd moeten worden en waarvoor een beschikking van het college van burgemeester en wethouders nodig is.

3. Naast jeugdhulpvoorzieningen zijn er ook andere voorzieningen, namelijk voorzieningen die niet vallen onder de Jeugdwet, bijvoorbeeld op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen.

Artikel 4 Jeugd- en gezinsteam

1. Het college van burgemeester en wethouders draagt zorg voor een jeugd- en gezinsteam. Het jeugd- en gezinsteam is een gespecialiseerd team van ambulante hulpverleners binnen het Centrum voor Jeugd en Gezin.
2. Het jeugd- en gezinsteam begeleidt de jeugdige en/of de ouders namens burgemeester en wethouders, binnen de regels van de Jeugdwet en deze verordening en de daarop gebaseerde nadere regels, naar een jeugdhulpvoorziening als de jeugdige en/of de ouders, op eigen kracht en binnen eigen mogelijkheden, niet uit de jeugdhulpvraag komen.

Hoofdstuk 2. Vrij toegankelijke en individuele jeugdhulpvoorzieningen

Artikel 5 Vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen

1. Onder de vrij toegankelijke jeugdhulpvoorziening vallen:
 - a. basisvoorzieningen voor jeugdigen en/of ouders (pijler 2 Beleidsplan Hart voor de Jeugd), bijvoorbeeld de jeugdgezondheidszorg en preventieve activiteiten van het Centrum voor Jeugd en Gezin, en
 - b. het jeugd- en gezinsteam (pijler 3 Beleidsplan Hart voor de jeugd).
2. Het college van burgemeester en wethouders kan in nadere regels de vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen nader bepalen.

Artikel 6 Individuele jeugdhulpvoorzieningen

1. Onder de individuele jeugdhulpvoorzieningen vallen de specialistische jeugdhulpvoorzieningen (pijler 4 Beleidsplan Hart voor de jeugd).
2. Het college van burgemeester en wethouders kan in nadere regels de individuele jeugdhulpvoorzieningen nader bepalen en/of een deel daarvan als vrij toegankelijk benoemen.

Hoofdstuk 3. Behandeling jeugdhulpvraag

Artikel 7 Voorleggen jeugdhulpvraag

1. Iedere jeugdige of ouder die zijn woonplaats heeft in de gemeente kan zich rechtstreeks met een jeugdhulpvraag richten tot het jeugd- en gezinsteam.
2. Ook de huisarts, jeugdarts, medisch specialist, docent/ schoolbegeleider of maatschappelijk ondersteuner van de jeugdige en/of de ouders kan de jeugdige en/of de ouders voorstellen om de jeugdhulpvraag aan het jeugd- en gezinsteam voor te leggen.

Artikel 8 Afspraak voor gesprek over jeugdhulpvraag

1. Het jeugd- en gezinsteam verzamelt in overleg met de jeugdige en/of de ouders de noodzakelijke en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.
2. Het jeugd- en gezinsteam informeert de jeugdige en/of de ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.
3. Het jeugd- en gezinsteam en de jeugdige en/of de ouders kunnen in overleg afzien van het gesprek.

Artikel 9 Inhoud gesprek

In het gesprek over de jeugdhulpvraag tussen de jeugdige, de ouders en het jeugd- en gezinsteam en mogelijk andere betrokkenen, kan worden gesproken over:

- a. de behoeften, persoonskenmerken, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige;
- b. het gewenste resultaat;
- c. het vermogen van de jeugdige en/of de ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de jeugdhulpvraag te vinden;
- d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, die niet onder de Jeugdwet vallen;
- e. de mogelijkheden om gebruik te maken van een vrij toegankelijke jeugdhulpvoorziening, zoals genoemd in artikel 5;
- f. de mogelijkheden om een individuele jeugdhulpvoorziening aan te vragen, zoals genoemd in artikel 6, en
- g. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget (pgb), waarbij de jeugdige en/of de ouders in voor hen begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze.

Artikel 10 Verslag van het gesprek

1. Het jeugd- en gezinsteam maakt van het gesprek een kort verslag op hoofdlijnen. Het verslag wordt uiterlijk binnen twee weken na het gesprek aan de jeugdige en/of de ouders overhandigd, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.
2. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of de ouders worden aan het verslag toegevoegd.

Artikel 11 Inhoud van het verslag

1. Het gespreksverslag bevat afspraken over te maken vervolgstappen in verband met de besproken jeugdhulpvraag.
2. In de vervolgstappen wordt, indien van toepassing, aangegeven:
 - a. of de jeugdhulpvraag aanleiding geeft tot het opstellen van een gezinsplan;
 - b. op welke wijze een mogelijk toe te kennen individuele jeugdhulpvoorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen, en/of
 - c. hoe rekening wordt gehouden met de godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en/of de ouders.

Artikel 12 Opstellen van het gezinsplan

1. Het jeugd- en gezinsteam stelt samen met de jeugdige en/of de ouders een gezinsplan op.
2. Het gezinsplan wordt opgesteld vanuit het kader: één gezin, één plan, zoals genoemd in het Beleidsplan Hart voor de jeugd.
3. In het gezinsplan wordt vermeld van welke vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen de jeugdige en/of de ouders gebruik gaan maken en/of voor welke individuele jeugdhulpvoorzieningen de jeugdige en/of de ouders een aanvraag indienen bij het college van burgemeester en wethouders.

Hoofdstuk 4. Behandeling aanvraag individuele jeugdhulpvoorziening

Artikel 13 Indienen aanvraag via jeugd- en gezinsteam

1. Jeugdigen en/of de ouders kunnen een aanvraag voor een individuele jeugdhulpvoorziening indienen via het jeugd- en gezinsteam, bij het college van burgemeester en wethouders.

2. De aanvraag kan mondeling of schriftelijk worden gedaan. Het jeugd- en gezinsteam begeleidt de aanvraag, en legt deze ter besluitvorming voor aan het college van burgemeester en wethouders.
3. Het verslag als bedoeld in artikel 10 en het gezinsplan zoals bedoeld in artikel 12 kunnen als aanvraag gelden.

Artikel 14 Beschikking individuele jeugdhulpvoorziening

Het college van burgemeester en wethouders besluit een individuele jeugdhulpvoorziening te verlenen voor zover in het gezinsplan zoals bedoeld in artikel 12 wordt aangegeven dat de jeugdige:

- a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn jeugdhulpvraag kan vinden, en
- b. geen oplossing kan vinden voor zijn jeugdhulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een vrij toegankelijke jeugdhulpvoorziening.

Artikel 15 Inhoud beschikking individuele jeugdhulpvoorziening

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele jeugdhulpvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als persoonsgebonden budget (pgb) wordt verstrekt en wordt aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is.
3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen, en
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld.
4. Als sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover in de beschikking geïnformeerd.

Hoofdstuk 5. Individuele jeugdhulpvoorziening via persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 16 Individuele jeugdhulpvoorziening via persoonsgebonden budget (pgb)

1. Het college van burgemeester en wethouders verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de Jeugdwet.
2. Het college van burgemeester en wethouders bepaalt bij nadere regels op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld.
3. Het college van burgemeester en wethouders bepaalt bij nadere regels onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk.

Hoofdstuk 6. Overige wijzen van toegang tot jeugdhulp

Artikel 17 Verwijzing naar jeugdhulp door huisarts, medisch specialist of jeugdarts

Het college van burgemeester en wethouders draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing van de jeugdige en/of de ouders, door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.

Artikel 18 Jeugdhulp bij kindbeschermingsmaatregel en jeugdreclassering

Het college van burgemeester en wethouders zorgt voor inzet van de jeugdhulp die:

- a. de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel, en/of*
- b. de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.*

Artikel 19 Jeugdhulp in spoedeisend geval

In spoedeisende gevallen treft het college van burgemeester en wethouders zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening, of vraagt het college van burgemeester en wethouders een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Jeugdwet.

Hoofdstuk 7. Overige bepalingen

Artikel 20 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de Jeugdwet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college van burgemeester en wethouders mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele jeugdhulpvoorziening.
2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de Jeugdwet kan het college van burgemeester en wethouders een beslissing aangaande een individuele jeugdhulpvoorziening herzien dan wel intrekken als het college van burgemeester en wethouders vaststelt dat:
 - a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele jeugdhulpvoorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele jeugdhulpvoorziening of het pgb niet meer toereikend is;
 - d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele jeugdhulpvoorziening of het pgb, of
 - e. de jeugdige of zijn ouders de individuele jeugdhulpvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college van burgemeester en wethouders een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van burgemeester en wethouders van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele jeugdhulpvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen een jaar na uitbetaling of binnen de termijn waarvoor het is toegekend niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Het college van burgemeester en wethouders onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de besteding van het pgb.

Artikel 21 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college van burgemeester en wethouders houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:
 - a. de aard en omvang van de te verrichten taken;

- b. de voor de sector toepasselijke Cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie.

Artikel 22 Vertrouwenspersoon

1. *Het college van burgemeester en wethouders zorgt ervoor dat jeugdigen en ouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.*
2. *Het college van burgemeester en wethouders wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.*

Artikel 23 Klachtregeling

Het college van burgemeester en wethouders behandelt klachten van jeugdigen of ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van jeugdhulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de bepalingen van de Verordening Klachtbehandeling [gemeentenaam jaartal].

Artikel 24 Toepassen verordening en stellen nadere regels

1. Indien bij het toepassen en uitvoeren van deze verordening onduidelijkheid ontstaat over het gebruik, dan zijn de in de Jeugdwet opgenomen begrippen en bepalingen leidend.
2. Voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van deze verordening, kan het college van burgemeester en wethouders nadere regels stellen.
3. Het college van burgemeester en wethouder maakt nadere afspraken met de huisartsen, de medisch specialisten, de jeugdartsen en de zorgverzekeraars over de verwijzing.

Artikel 25 Hardheidsclausule

Het college van burgemeester en wethouders kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 26 Overgangsrecht

1. Voor jeugdigen en/of hun ouders die op het moment van inwerkingtreding van de Jeugdwet en deze Verordening Jeugdhulp al een verwijzing in de zin van de Zorgverzekeringswet (Zvw) of een indicatiebesluit in de zin van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) of de Wet op de jeugdzorg (Wjz) hebben, is het overgangsrecht van toepassing zoals bedoeld in artikel 10.1, 10.2 en 10.3 van de Jeugdwet.
2. Wanneer sprake is van overgangsrecht is het college er voor verantwoordelijk dat de jeugdige de jeugdhulp kan voortzetten bij dezelfde aanbieder, indien dit redelijkerwijs mogelijk is. Daarbij geldt dat deze verwijzingen en indicatiebesluiten maximaal een jaar na inwerkingtreding van de Jeugdwet blijven gelden.
3. In afwijking van het tweede lid geldt in geval sprake is van een indicatiebesluit waarin is vastgesteld dat de jeugdige aangewezen is op pleegzorg, geen einddatum voor de rechten en verplichtingen die verbonden zijn aan dit besluit jegens het college van burgemeester en wethouders.

Artikel 27 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.

Artikel 28 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp [gemeentenaam] 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van [datum 2014]

Voorzitter,
Griffier,

Toelichting Modelverordening Jeugdhulp 2015 (gemeentenaam)

Algemeen

Aanleiding

De verordening Jeugdhulp 2015 gebaseerd op de Jeugdwet. De volledige naam van de Jeugdwet is: "Wet houdende regels over de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor preventie, ondersteuning, hulp en zorg aan jeugdigen en ouders bij opgroei- en opvoedproblemen, psychische problemen en stoornissen".

De Jeugdwet draagt bijna alle taken over de jeugdhulp rechtstreeks over aan het college van burgemeester en wethouders. Voor een aantal taken schrijft de Jeugdwet regeling bij raadsverordening voor. Het gaat daarbij om de volgende onderwerpen die beschreven staan in artikel 2.9, 2.12, 8.1.1 lid 4 en 12.4 van de Jeugdwet:

- *"De gemeenteraad stelt bij verordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens deze wet in ieder geval regels:*
 - a. *over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;*
 - b. *over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;*
 - c. *de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget als bedoeld in [artikel 8.1.1](#) wordt vastgesteld, en*
 - d. *voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.*
- *"Met het oog op gevallen waarin ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering [artikel 2.11, eerste lid](#), wordt toegepast, worden bij verordening regels gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan. Daarbij wordt rekening gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden."*
- *"Bij verordening kan worden bepaald onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het [zijn] sociale netwerk."*
- *"De gemeenteraad stelt het beleidsplan, bedoeld in [artikel 2.2](#), en de verordening, bedoeld in [artikel 2.9](#), vast voor 1 november van het kalenderjaar waarin dit artikel in werking treedt."*

Het hoofdpunt van de Verordening Jeugdhulp is de uitvoering de gemeentelijke jeugdhulpplicht. De Jeugdwet geeft aan dat de gemeente zorg draagt voor de toegang tot en toeleiding naar jeugdhulpvoorzieningen. Ook moet de gemeente zorg dragen voor een adequaat aanbod van jeugdhulpvoorzieningen. Bij die voorzieningen is een onderscheid te maken in vrij toegankelijke voorzieningen en individuele voorzieningen.

In de Jeugdwet artikel 2.2 is bepaald dat de raad periodiek het beleid ten aanzien van jeugdhulp vaststelt. Dit beleid is door de gemeenten die in het verband van Holland Rijnland op dit beleidsterrein samenwerken voorbereid. Dit wettelijk verplichte beleidsplan is met de titel 'Regionaal beleidsplan transitie jeugdzorg Holland Rijnland, Hart voor de Jeugd' door de raad vastgesteld.

Het beleidsplan bevat het toekomstmodel voor de jeugdzorg met als belangrijke elementen de instelling van een jeugd- en gezinsteam en de integrale werkwijze 1Gezin/1Plan voor het bieden van advies en hulp. De gemeente zal de wettelijke opgedragen jeugdhulp taken vormgeven en tot uitvoering brengen via de jeugd en gezinsteams. Enerzijds zal het jeugd- en gezinsteam zorg dragen voor deskundige toeleiding naar jeugdhulpvoorzieningen. Anderzijds kan het jeugd- en gezinsteam namens het college van burgemeester en wethouders besluiten nemen over aanvragen voor specialistische jeugdhulpvoorzieningen. Via een apart besluit kan het college deze bevoegdheid mandateren aan hulpverleners van het jeugd- en gezinsteam.

De verordening beschrijft via welke wettelijk voorgeschreven stappen en aan de hand van de in het Beleidsplan Hart voor de jeugd vastgestelde kaders de hulpvrager via het jeugd- en gezinsteam naar vrij toegankelijke en individuele jeugdhulp voorzieningen kan worden toegeleid.

Wijze van tot stand komen concept verordening

Deze conceptverordening is opgesteld door een werkgroep in Holland Rijnland verband. De werkgroep heeft zich tot doel gesteld een werkbaar en leesbare concept verordening te maken, die aansluit bij het Beleidsplan Hart voor de Jeugd. Dit beleidsplan is door de Raad vastgesteld in de vergadering van [datum].

De werkgroep heeft bij het opstellen van de verordening gebruik gemaakt van door de VNG opstelde modelverordening jeugdhulp. Daarnaast is het een eerder concept in de maand mei 2014 uitgebreid besproken met onder andere aanbieders, cliënten en coaches van de proeftuinen jeugd- en gezinsteams. De werkgroep was aangenaam verrast over gedegen wijze waarop zij zich in de verordening hebben verdiept en suggesties voor verbetering hebben aangedragen. Ook is het stuk besproken met ambtenaren jeugdbeleid en de stuurgroep 3D van Holland Rijnland.

Alle in dit traject gemaakte opmerkingen zijn zorgvuldig gewogen en waar nodig en mogelijk verwerkt in deze definitieve concept verordening. In het Portefeuillehouders Overleg Sociale Agenda van mei jl. is afgesproken dat de verordening nog voor de zomervakantie voor inspraak wordt vrijgegeven. Inspraak en besluitvorming vinden plaats in elke afzonderlijke gemeente van de regio Holland Rijnland.

Verordening jeugdhulp versus een verordening voor het gehele sociale domein

De Jeugdwet maakt onderdeel uit van de omvangrijke decentralisatie operatie in het sociale domein op de beleidsterreinen, jeugdhulp, maatschappelijke ondersteuning en werk en inkomen (participatie). Ook op die beleidsterreinen zal vernieuwde wetgeving leiden tot het opstellen van nieuwe verordeningen op het terrein van maatschappelijke ondersteuning en werk en inkomen.

De werkgroep die deze verordening heeft gemaakt had als opdracht een verordening te maken voor jeugdhulp. Tijdens het opstellen heeft de werkgroep in het achterhoofd gehouden dat opbouw en systematiek van de verordening zodanig is dat zij zowel voor jeugdhulp als voor maatschappelijke ondersteuning vergelijkbaar kan zijn.

Ook is aan de orde geweest of de nieuwe verordeningen op het sociale domein in één zo te noemen 3D verordening zijn samen te brengen. In verband met de uitgebreide voorbereiding voor de afzonderlijke beleidsterreinen die bovendien soms lokaal en soms regionaal plaats vindt, is hier nu vanaf gezien. Daarnaast speelt een rol dat de ingangsdatum al op korte termijn is, en dat de VNG voor de afzonderlijke beleidsterreinen afzonderlijke modelverordeningen heeft voorbereid. De voorliggende conceptverordening jeugdhulp kan wel als bouwsteen voor een 3D verordening gebruikt worden.

Opbouw van de conceptverordening

De Jeugdwet en het vastgestelde Beleidsplan Hart voor de jeugd geven de kaders voor deze verordening. Er is gestreefd naar een opzet van de verordening die leesbaar en overzichtelijk is voor jeugdigen en ouders met een hulpvraag, voor het jeugd- en gezinsteam, en voor de betrokken artsen en gespecialiseerde hulpverleners.

De verordening geeft daarom een totaal beeld van de toeleiding en toegang naar jeugdhulpvoorzieningen. Dit maakt dat op onderdelen is gekozen voor de uitgebreide variant van de

keuzemogelijkheden die de VNG modelverordening biedt. Ook is de conceptverordening zo veel mogelijk opgebouwd in de volgorde van handelen in geval van een jeugdhulpvraag. De volgorde is daarom niet helemaal gelijk aan die van de VNG modelverordening. De werkgroep meent dat dit ten goed is gekomen aan de leesbaarheid en de overzichtelijkheid van de verordening.

De verordening start met een aantal begripsbepalingen en de beschrijving van de vrij toegankelijke en individuele voorzieningen (hoofdstuk 1 en 2). Hoofdstuk 3 en 4 beschrijven de behandeling van jeugdhulpvragen in het jeugd- en gezinsteam en de behandeling van aanvragen voor individuele jeugdhulpvoorzieningen. De regels voor het persoonsgebonden budget staan in hoofdstuk 5 beschreven. Hoofdstuk 6 gaat over de toegang tot jeugdhulp via artsen en het gedwongen kader. Tot slot worden de overige bepalingen behandeld in hoofdstuk 7, dit zijn als het ware de spelregels eromheen.

Er zijn een aantal artikelen in de verordening opgenomen waar een keuze in gemaakt kan worden om ze wel of niet op te nemen. Deze artikelen staan schuin gedrukt in de verordening en de toelichting. Het zijn artikelen die door de werkgroep zijn opgenomen omdat zij voor de jeugdige en/of de ouders informatief zijn. Zij worden echter ook in de wet geregeld en kunnen indien gewenst weg gelaten worden. Wanneer in een gemeente niet een jeugd- en gezinsteam werkzaam is, maar een sociaal wijkteam of daaraan vergelijkbaar, zal ook daar de gemeente een aanpassing kunnen maken. Tot slot zijn er gemeenten die een verordening voor zowel jeugd als Wmo en participatie (3D) gaan maken. Voor hen is dit stuk een bouwsteen voor deze 3D-verordening.

Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Begripsbepalingen

Artikel 1 Jeugdhulp

In artikel 1 wordt het begrip jeugdhulp gedefinieerd zodat eenieder weet wat er onder valt en wat in deze verordening wordt geregeld. Deze definitie is cruciaal voor het begrip van de verordening en komt voort uit de Jeugdwet. De gemeente is niet bevoegd om een eigen begrip van jeugdhulp te hanteren. Om goed te kunnen begrijpen welk onderwerp de verordening behandelt, is het nodig om de wettelijke begripsbepaling van jeugdhulp volledig in de verordening op te nemen.

Aan de hand van de begripsbepaling van jeugdhulp wordt duidelijk wat de verantwoordelijkheden van de gemeente zijn. Het betreft de wijze waarop en waaraan de gemeente uitvoering geeft aan de opdracht die zij heeft gekregen en kan worden samengevat als verantwoordelijk voor een positief opvoed- en opgroei-klimaat.

De Jeugdwet legt de verantwoordelijkheid voor beleidsvorming voor een positief opvoed- en opgroei-klimaat, preventie, vroegsignalering tot en met gespecialiseerde zorg en de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering bij de gemeente.

De opdracht aan de gemeente is breed en beslaat het gehele terrein van de zes pijlers die genoemd worden in het Beleidsplan Hart voor de Jeugd. De zes pijlers vormen samen het jeugdhulpstelsel van de samenwerkende gemeenten in Holland Rijnland verband en zijn als volgt benoemd:

1. De pedagogische gemeenschap
2. Basisvoorzieningen
3. Het jeugd- en gezinsteam
4. Specialistische jeugdhulp
5. Jeugdhulp in het gedwongen kader
6. De methode 1gezin/1plan.

Uit het beleidsplan over deze pijlers:

“Het fundament van het jeugdstelsel wordt gevormd door de pedagogische gemeenschap (pijler 1) in gemeenten en wijken, waarin burgers betrokken en bereid zijn om verantwoordelijkheid rond het opvoeden en opgroeien van kinderen te nemen.

Pijler 2 zijn de basisvoorzieningen, waar vrijwel alle kinderen komen. Denk aan de jeugdgezondheidszorg, scholen, kinderopvang/peuterspeelzalen en huisartsen, jongerenwerk en sociale wijkteams.

De jeugd- en gezinsteams (pijler 3) zijn een nieuw element in het Toekomstmodel Jeugdhulp van Holland Rijnland. De teams moeten een cruciale rol vervullen bij het verhogen van de kwaliteit van de jeugdhulp en de vermindering van het gebruik van (zware) specialistische voorzieningen. De expertise van diverse soorten ambulante jeugdhulp uit het huidige stelsel wordt in deze teams samengevoegd. Daarmee wordt het hulpaanbod doelmatiger en overzichtelijker: voor ouders, voor andere voorzieningen en voor de aansturing door de gemeenten.

De vierde pijler wordt gevormd door de specialisten: organisaties met specialistische expertise in situaties waar sprake is van ernstige problemen. Zij leveren een bijdrage aan het realiseren van doelen uit het gezinsplan door consultatie, advies, nadere diagnostiek of een specifieke behandeling te bieden.

Ook bij hulp in het gedwongen kader (pijler 5) vormt samenwerking volgens 1Gezin1Plan de basis. Er wordt nauw samengewerkt indien dat nodig is.

Pijler 6 ‘Verbinding door 1Gezin1Plan’ is dan ook door een cirkel met alle andere pijlers verbonden. De jeugdige en zijn gezin staan centraal in de ondersteuning van hulpverleners uit alle pijlers. Volgens deze werkwijze wordt een integraal gezinsplan opgesteld, waarin ook doelen op gebied van bijvoorbeeld onderwijs, Wmo, werk & inkomen en volwassenenzorg worden opgenomen.”

De Pijlers 1 en 2 hebben betrekking op preventie en vroegsignalering. Preventie en vroegsignalering worden op verschillende locaties uitgevoerd, vooral in de zorg, op school, en in de wijk. Door vroegtijdige signalering en samenwerking in de hulpverlening, kan optimale hulpverlening aan jeugdigen en gezinnen tot stand worden gebracht. Preventieve lokale voorzieningen voorkomen ernstige problemen bij jeugdigen en gezinnen, waardoor het beroep op de gespecialiseerde jeugdhulp kan worden beperkt.

Artikel 2 Jeugdhulpvraag van jeugdige en/of zijn ouders

In artikel 2 wordt beschreven wat een jeugdhulpvraag in de zin van deze verordening is. Dit is nodig omdat niet elke vraag over hulp een jeugdhulpvraag in de zin van deze verordening en van de Jeugdwet is. Er zijn vragen die gaan over het opvoed- en groeiklimaat maar dusdanig algemeen dat zij niet onder de term jeugdhulpvraag van deze verordening vallen.

Artikel 3 Jeugdhulpvoorzieningen

De Jeugdwet verplicht de gemeente tot het bieden van voorzieningen waar de jeugdhulpvraag kan worden voorgelegd en het nemen van besluiten over individuele voorzieningen.

Allereerst zijn er de vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen. Hier kunnen de jeugdige en/of ouders een beroep op doen zonder officiële toeleiding van de gemeente of verwijzing van de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. Daarnaast zijn er jeugdhulpvoorzieningen die alleen na een aanvraag bij de gemeente of na een verwijzing toegankelijk zijn. Dit zijn de individuele voorzieningen.

Artikel 4 Jeugd- en gezinsteam

In het Beleidsplan Hart voor de Jeugd is vastgesteld dat de gemeente de jeugdhulp regelt via het Jeugd- en gezinsteam. Lid 1 bevat de opdracht aan het college van burgemeester en wethouders om zorg te dragen voor een functionerend jeugd- en gezinsteam. Dit team is één van de elementen van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG).

Het tweede lid beschrijft de taken van het jeugd- en gezinsteam, die het jeugd- en gezinsteam namens het college van burgemeester en wethouders uitvoert.

Wanneer in een gemeente geen jeugd- en gezinsteam heeft maar bijvoorbeeld een sociaal wijkteam dat dezelfde taken uitvoert zoals beschreven voor het jeugd- en gezinsteam in het Beleidsplan Hart voor de jeugd en deze verordening, en kan deze gemeente de tekst van dit artikel daarop aanpassen.

Hoofdstuk 2. Vrij toegankelijke en individuele jeugdhulpvoorzieningen

Artikel 5 Vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen

Artikel 5 en 6 zijn een nadere uitwerking van artikel 2.9, onder a, van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp) voorzieningen. Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 2.9 komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van de voorzieningen binnen de gemeente. In deze artikelen stelt de raad daarvoor de kaders gesteld, waarbinnen het college van burgemeester en wethouders later voor uitvoering nadere regels kan opstellen.

Artikel 5 regelt de jeugdhulpvoorzieningen die vrij toegankelijk zijn. Dit betekent dat een jeugdige en/of de ouders hier gebruik van kunnen maken zonder dat hiervoor een toegangsbeslissing van de gemeente of verwijzing van een arts zoals genoemd in artikel 17 noodzakelijk is.

De in deze verordening genoemde vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen worden in de Jeugdwet `overige voorzieningen` genoemd.

Gemeenten in Holland Rijnland sluiten bij hun keuze voor de vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen aan bij het Beleidsplan Hart voor de jeugd. De vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen zijn: de basisvoorzieningen (pijler 2) en de jeugd- en gezinsteams (pijler 3). Het jeugd- en gezinsteam verleent consultatie en advies, basisdiagnostiek, ambulante hulp en zorgcoördinatie.

Artikel 6 Individuele jeugdhulpvoorzieningen

De individuele jeugdhulpvoorzieningen zijn de voorzieningen die vallen onder specialistische hulp (pijler 4), zoals genoemd in het Beleidsplan Hart voor de Jeugd. Het gaat om situaties waarin ernstige of complexe problemen zijn en waarvoor meer of andere hulp nodig is, dan waarin het jeugd- en gezinsteam kan voorzien. In dit geval is het nodig dat de jeugdige en/ouders een aanvraag indienen. Onder individuele jeugdhulpvoorzieningen wordt in ieder geval de specialistische jeugdhulpverlening pijler 4 verstaan. Dit is specialistische jeugdhulp aan jeugdigen en ouders bij:

- problematische (gezins)situaties en/of
- psychiatrische stoornissen van de jeugdige en/of
- verslaving van de jeugdige en/of
- (licht) verstandelijke beperking van de jeugdige en/of
- zintuigelijke beperking van de jeugdige en/of
- lichamelijke beperking van de jeugdige en/of
- ernstige somatische aandoening van de jeugdige.

Lid 2 van artikel 6 maakt mogelijk dat het college van burgemeester en wethouders in nadere regels een aantal individuele jeugdhulpvoorzieningen alsnog aanwijst als vrij toegankelijk. Beweegredenen daarvoor zouden kunnen zijn het verminderen van bureaucratie of omdat voorzieningen bij nader inzien toch niet specialistisch blijken te zijn.

Hoofdstuk 3. Behandeling jeugdhulpvragen

In dit hoofdstuk wordt uitgewerkt hoe de gemeente de toeleiding naar jeugdhulp uitwerkt. In artikel 2.3 lid 1 van de Jeugdwet staat dat er deskundige toeleiding naar en advisering over jeugdhulpvoorzieningen beschikbaar moet zijn voor jeugdigen en ouders die jeugdhulpvragen hebben.

Artikel 7 Voorleggen jeugdhulpvraag

Het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) is een laagdrempelig inlooppunt waar ouders en jongeren terecht kunnen met hun vragen over gezondheid, opgroeien en opvoeden. Het CJG is er voor kleine en grote vragen. Het CJG biedt advies, ondersteuning en hulp op maat. Het CJG bestaat uit de jeugdgezondheidszorg, preventieve programma's en projecten en het jeugd- en gezinsteam. Het eerste lid van dit artikel beschrijft dat de jeugdige en/of de ouder zich rechtstreeks bij het jeugd- en gezinsteam kunnen melden. Dat kan in het fysieke CJG, via de website of bijvoorbeeld als de hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam aanwezig is op een school.

Jeugdigen en ouders kunnen hebben ook op andere manieren contact met het CJG en stellen daar hun vragen over opgroeien en opvoeden. Dat kan zijn tijdens het contact met de jeugdgezondheidszorg, via de websites van het CJG, chatspreekuren, cursussen of informatieavonden. Als de vraag een jeugdhulpvraag betreft, die niet binnen het de jeugdgezondheidszorg of preventieve projecten van het CJG kan worden afgehandeld, zal de medewerker van het CJG de jeugdige en/of de ouders begeleiden naar het jeugd- en gezinsteam. Lid 2 van artikel 7 is opgenomen om aan te sluiten bij het toekomstmodel dat in het Beleidsplan Hart voor de jeugd is geschetst. Basisvoorzieningen zijn een onlosmakelijk en integraal onderdeel van dit toekomstmodel. Jeugdigen en ouders krijgen op deze manier overzicht van waar zij terecht kunnen met een jeugdhulpvraag.

Artikel 8 Afspraak voor gesprek over jeugdhulpvraag

Dit artikel beschrijft het maken van een afspraak voor een gesprek tussen de jeugdige en/of de ouders en het jeugd- en gezinsteam en de voorbereiding op het gesprek. Het gesprek vindt plaats met één of meer hulpverleners van het jeugd- en gezinsteam. Een aantal aspecten van dit artikel vragen een om een toelichting.

Lid 1 bepaalt dat het jeugd- en gezinsteam in overleg met de jeugdige en zijn ouders alle voor het gesprek noodzakelijk en toegankelijke gegevens verzamelt. Deze gegevens verzameling kan ook tijdens het gesprek plaats vinden als door vraagverheldering alle relevante informatie vergaard wordt om een volledig beeld van de jeugdhulpvraag te krijgen. Als het zinvol is gegevens bij derden op te vragen zal altijd eerst toestemming worden gevraagd aan de jeugdige en/of zijn ouders. Uiteraard geldt dit ook voor medische gegevens, zo wordt rekening gehouden met het medisch beroepsgeheim en het recht op privacy.

Lid 1 benoemt ook dat het maken van een afspraak zo snel als mogelijk gebeurt. Hierbij wordt geen tijdslimiet genoemd omdat dit tot onnodige regelgeving leidt. Wel wordt duidelijk gemaakt dat het jeugd- en gezinsteam alert moet zijn op onnodige vertraging in de procedure.

Lid 2 beschrijft dat het jeugd- en gezinsteam de jeugdige en of de ouders informeert over de procedure, rechten en plichten. Wanneer persoonsgegevens nodig zijn, zal de hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam om toestemming vragen om deze te registreren. Op de registratie van persoonsgegevens is de Wet bescherming persoonsgegevens van toepassing.

Lid 3 beschrijft dat de hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam en de jeugdige en/of de ouders kunnen ook afzien van een gesprek. Bijvoorbeeld omdat de jeugdhulpvraag meteen duidelijk is, of als direct verwijzen naar specialistische hulpverlening noodzakelijk is. Dit artikel is in de verordening opgenomen om onnodige bureaucratie te voorkomen en mogelijk te maken dat gedaan wordt wat noodzakelijk is voor de jeugdhulpvraag van de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 9 Inhoud gesprek

Tijdens het gesprek tussen de jeugdige en/of de ouders en een hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam wordt gesproken onder andere gesproken over

- de behoeften, persoonskenmerken, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
- het gewenste resultaat;

- het vermogen van de jeugdige en/of de ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de jeugdhulpvraag te vinden;
- de mogelijkheden om gebruik te maken van een voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, die niet onder de Jeugdwet vallen;
- de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een voor de jeugdige en/of de ouders vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen of individuele jeugdhulpvoorzieningen.

Deze onderwerpen worden genoemd in de verordening om een beeld te scheppen van de inhoud van het gesprek en om aan te geven welke afwegingen spelen bij het in behandeling nemen van een jeugdhulpvraag.

Niet alle onderwerpen zullen bij elk gesprek aan de orde komen. Dit is afhankelijk van de inhoud van de jeugdhulpvraag. De medewerker van het jeugd- en gezinsteam is deskundig en bepaalt met de jeugdige en/of de ouders de inhoud van het gesprek.

Het gesprek kan niet altijd in één afspraak worden afgerond. Het is dus mogelijk dat er meerdere gesprekken worden gehouden.

Bij het gesprek kunnen ook andere personen aanwezig zijn. Deze andere betrokkenen zijn personen die van belang zijn voor de jeugdige en/of de ouders en voor het bespreken van de jeugdhulpvraag. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen zijn uit het sociale netwerk van de jeugdige of ouders, iemand van een specialistische jeugdhulpvoorziening of school.

Artikel 10 Verslag van het gesprek

Van het gesprek tussen de jeugdige en/of de ouders en een hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam over de jeugdhulpvraag wordt een verslag op hoofdlijnen gemaakt. De hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam maakt dit verslag. Dit verslag wordt zo snel mogelijk, maar uiterlijk binnen twee weken nadat het gesprek heeft plaats gevonden, overhandigd aan de jeugdige en/of de ouders. Het verslag wordt opgenomen in het cliëntdossier waar de jeugdige en/of de ouders op elk gewenst moment toegang toe hebben. De jeugdige en/of de ouders hebben ook de mogelijkheid om, indien gewenst, opmerkingen of latere aanvullingen aan het verslag te laten toevoegen. Deze clausule is opgenomen opdat de jeugdige en ouders regie hebben en kunnen hebben, over hun eigen jeugdhulpvraag en dus zeggenschap hebben over de inhoud van het verslag. Zo wordt ook recht gedaan aan het principe van "eigen kracht".

De jeugdige en/of de ouders kunnen ook aangeven dat zij geen exemplaar van het verslag willen ontvangen of het verslag juist op een later tijdstip willen ontvangen. Dit laatste kan bijvoorbeeld door een vakantie van de jeugdige en/of de ouders. Deze clausule in het eerste lid van artikel 10, is opgenomen om onnodige bureaucratie te voorkomen.

Artikel 11 Inhoud van het verslag

Gespreksverslag gaat over de afspraken die tussen het jeugd- en gezinsteam en de jeugdige en/of de ouders zijn gemaakt. Het kan zijn dat het verslag een weergave is van meer dan één gesprek.

In het verslag staat bijvoorbeeld of een gezinsplan wordt opgesteld en op welke wijze voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen kunnen worden afgestemd op de hulpverlening. Als de jeugdige en/of de ouders hebben aangegeven dat zij willen dat er rekening wordt gehouden met hun levensovertuiging, religieuze en/of culturele achtergrond wordt dit ook in het gespreksverslag vermeld.

Artikel 12 Opstellen van het gezinsplan

Als tijdens het gesprek is afgesproken dat er een gezinsplan wordt opgesteld, wordt dit plan samen met de jeugdige en/of de ouders en mogelijk andere betrokkenen door de hulpverlener van het jeugd- en gezinsteam opgesteld. In de praktijk kan dit betekenen dat het gespreksverslag dat in artikel 10 en 11 wordt genoemd, wordt omgebouwd tot een gezinsplan.

Het gezinsplan wordt opgesteld aan de hand van de werkwijze één gezin - één plan. In het Beleidsplan Hart voor de jeugd staat:

"Uitgangspunt van 1Gezin1Plan is het versterken van de eigen kracht van een gezin, met de

ouder als regisseur van het eigen gezinsleven. Ouders, jongeren, leden uit hun sociaal netwerk en betrokken instanties werken samen om de doelen van het gezin te realiseren. Met behulp van de werkwijze 1Gezin1Plan wordt een integraal gezinsplan opgesteld. Dat vormt de verbinding met ondersteuning vanuit bijvoorbeeld onderwijs, Wmo, Werk & inkomen, schuldhulpverlening, volwassenenzorg. 1Gezin1Plan vormt ook de basis voor de samenwerking met sociale wijkteams en het veiligheidshuis.

Het is belangrijk dat ook vanuit deze domeinen met de principes en werkwijze van 1 gezin 1 plan gewerkt wordt. Zo ontstaan integrale hulpplannen op maat voor dat kind of gezin waarbij alle leefdomeinen die een rol spelen bij de problematiek betrokken zijn.”

In het gezinsplan staan in de eerste plaats de afspraken over wat de jeugdige en/of de ouders zelf gaan oppakken. Daarnaast wordt beschreven welke vrij toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen en welke individuele jeugdhulpvoorzieningen nodig zijn. Het gezinsplan vormt de verbinding met ondersteuning vanuit andere voorzieningen bijvoorbeeld onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen, schuldhulpverlening en volwassenenzorg.

Het gezinsplan is geen statisch document. Er kunnen afspraken aan toegevoegd worden, wanneer dat naar inzicht van de jeugdige en/of de ouders en het jeugd- en gezinsteam van belang is. Bovendien kan het zijn dat als er meerdere vragen/problemen in een gezin zijn, deze niet allemaal tegelijkertijd worden opgepakt.

Hoofdstuk 4. Behandeling aanvraag individuele jeugdhulpvoorziening

In artikel 2.9, onder a, van de Jeugdwet staat dat de gemeenteraad voor individuele voorzieningen in een de verordening regels moet stellen over de voorwaarden voor toekenning, over de wijze van beoordeling van en over de afwegingsfactoren bij de verlening van een individuele jeugdhulpvoorziening. In hoofdstuk 4 wordt dit uitgewerkt.

Artikel 13 Indienen aanvraag via jeugd- en Gezinsteam

Dit artikel regelt op welke wijze en op welke plek een jeugdige en/of de ouders een aanvraag voor een individuele jeugdhulpvoorziening kunnen indienen. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele jeugdhulpvoorziening te krijgen. In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) worden regels gegeven over de aanvraag. Deze regels zijn ook van toepassing op een aanvraag voor een individuele voorziening.

Dit betekent bijvoorbeeld dat, op grond van artikel 4:1 van de Awb, een aanvraag schriftelijk wordt ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. In het eerste lid is bepaald dat jeugdigen en ouders een aanvraag kunnen indienen bij het jeugd- en gezinsteam.

Het nemen van een besluit op een aanvraag is een bevoegdheid van het college. Daarom staat in lid 2 dat de aanvraag voor een voorziening aan het college wordt voorgelegd. Via een apart besluit zal het college deze bevoegdheid mandateren aan hulpverleners van het jeugd- en gezinsteam.

Dit lijkt omslachtig maar juridisch gezien is het verplicht in de verordening aan te geven dat de besluitvorming bij het college van burgemeester en wethouder ligt. Het mandateren van deze bevoegdheid kan niet in deze verordening worden geregeld, dit gebeurt in een mandaatbesluit van het college van burgemeester en wethouders.

Het tweede lid bepaalt tevens dat de aanvraag mondeling of schriftelijk kan worden gedaan en dat het jeugd- en gezinsteam de aanvraag begeleidt. Hiermee wordt ook mogelijk gemaakt om, ter voorkoming van onnodige administratieve lasten, een door de jeugdige of zijn ouders ondertekend verslag of plan als aanvraag aan te merken.

In de verordening is geen termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een redelijke termijn. De Awb bepaalt dat een redelijke termijn in ieder geval verstreken is wanneer het bestuursorgaan binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag geen

beschikking heeft gegeven. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mee te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb).

Deze termijnen zijn maximumtermijnen. Indien nodig, kan na een aanvraag al binnen enkele dagen een individuele jeugdhulpvoorziening worden verstrekt. In complexe situaties zal in de regel in het belang van een zorgvuldig onderzoek een langere termijn nodig zijn. Bijvoorbeeld, indien een langer durend diagnosetraject benodigd is. In dat geval kan leidt dit tot een wat langere afhandelingsduur van de aanvraag.

Artikel 14 Beschikking individuele jeugdhulpvoorziening

In artikel 2.9 onder a van de Jeugdwet is bepaald dat in de verordening regels moeten worden gesteld over de voorwaarden voor toekenning van een individuele jeugdhulpvoorziening, over de wijze van beoordeling van en de afwegingfactoren bij een individuele jeugdhulpvoorziening. Dit artikel is een uitwerking van deze opdracht. Bij de besluitvorming hanteert het college van burgemeester en wethouders de wettelijke termijn (Awb) van maximaal 8 weken.

Onder a van dit artikel wordt bepaald dat alleen een individuele jeugdhulpvoorziening kan worden verstrekt als de jeugdige niet op eigen kracht of met hulp van zijn ouders of andere personen uit zijn naaste omgeving een oplossing voor zijn jeugdhulpvraag kan vinden. Hiermee wordt aangesloten bij de regionale visie jeugdhulp "Op eigen kracht" (bijlage van Beleidsplan Hart voor de Jeugd):

"Voor iedereen is het belang steun te krijgen uit de directe omgeving van het sociale netwerk. Familie, vrienden, buren en vrijwilligers zijn essentieel bij de opvoeding. Daarom kijken we altijd eerst welke steun en hulp het eigen sociale netwerk kan bieden en hoe we het eigen sociale netwerk kunnen versterken. Steun dichtbij, hoe klein ook is effectief en duurzaam".

Onder b van dit artikel wordt verder bepaald dat alleen een individuele jeugdhulpvoorziening kan worden verstrekt als de jeugdige geen oplossing voor zijn jeugdhulpvraag kan vinden door gebruik te maken van een vrij toegankelijke jeugdhulpvoorziening, zoals omschreven in artikel 5. Daarmee worden individuele voorzieningen pas ingezet wanneer vrij toegankelijke voorzieningen niet toereikend zijn.

Artikel 15 Inhoud beschikking individuele jeugdhulpvoorziening

Wanneer jeugdigen of ouders een formele aanvraag bij het college van burgemeester en wethouders hebben ingediend, moet het college een schriftelijke beschikking opstellen. Ook op deze beschikking is de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing.

Jeugdigen en ouders kunnen tegen de beschikking bezwaar en beroep indienen. De mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb. Bij weigering van of bij het uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de mogelijkheid om bezwaar in te dienen. De Awb is ook van toepassing als het college van burgemeester en wethouders het ontvangen van aanvragen en het nemen van besluiten op aanvragen voor individuele jeugdhulpvoorzieningen mandateren aan medewerkers van het jeugd- en gezinsteam.

Het tweede en derde lid regelen welke onderdelen in de beschikking moeten worden opgenomen, indien sprake is van een voorziening in natura dan wel een voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb).

Het vierde lid gaat over een eventuele ouderbijdrage. De ouderbijdrage geldt alleen in situaties van jeugdhulp met verblijf buiten de thuissituatie (zie artikel 8.2.1 van de Jeugdwet). In de beschikking wordt een eventuele ouderbijdrage alleen als informatie opgenomen. De vaststelling en inning geschiedt namelijk niet door de gemeente maar door het bestuursorgaan dat namens de gemeente met de inning is belast.

Hoofdstuk 5. Individuele jeugdhulpvoorzieningen via persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 16 Individuele jeugdhulpvoorziening via persoonsgebonden budget (pgb)

In het eerste lid is verankerd dat het college van burgemeester en wethouders op grond van artikel 8.1.1 van de Jeugdwet een pgb kan verstrekken. Er is een verwijzing opgenomen naar het centrale pgb-artikel (8.1.1) van de Jeugdwet. Daarin wordt een compleet beeld gegeven van de rechten en plichten van de cliënt.

Als aan alle wettelijke voorwaarden is voldaan, kan van een verplichting van het college worden gesproken (zie ook de tekst van artikel 8.1.1, eerste lid: "Indien de jeugdige of zijn ouders dit wensen ...") om een pgb te verstrekken in plaats van een voorziening in natura.

Van belang is dat een pgb slechts wordt verstrekt indien (zie artikel 8.1.1, derde lid):

- de jeugdige of zijn ouders op eigen kracht of met hulp uit hun sociale netwerk of met hulp van een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde, voldoende in staat zijn de aan een persoonsgebonden budget verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren;
- de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele jeugdhulpvoorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet passend is;
- gewaarborgd is dat de jeugdhulp die tot de individuele jeugdhulpvoorziening behoort en die de jeugdige of zijn ouders van het budget willen betrekken, van goede kwaliteit is.

Het tweede lid artikel 16 berust op artikel 2.9, onder c, van de Jeugdwet. In deze wetsbepaling staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld. Deze bevoegdheid wordt in het tweede lid gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders.

In het derde lid is beschreven dat het college van burgemeester en wethouders in nadere regels uitwerkt onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk. Dit is een uitwerking van het bepaalde in artikel 8.1.1 lid 4 van de Jeugdwet.

Hoofdstuk 6. Overige wijzen van toegang tot jeugdhulp

Artikelen 17 en 18 zijn opgenomen in de verordening om een compleet en helder beeld te schetsen van de toegang tot jeugdhulpvoorzieningen en van de verplichtingen die de gemeente heeft wanneer een arts verwijst of een rechter een maatregel oplegt.

Omdat er geen nieuwe zaken worden geregeld in deze artikelen, anders dan de Jeugdwet dat doet, zijn deze artikelen als optie opgenomen. De werkgroep adviseert deze artikelen wel op te nemen.

Artikel 17 Verwijzing naar jeugdhulp door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de door de gemeente georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de huisarts, medisch specialist en jeugdarts kunnen verwijzen naar de jeugdhulp. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke voorzieningen als de individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen.

In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zijn die na de verwijzing beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening dient te zijn en hij zal zijn oordeel mede baseren op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen.

De verwijzing van de huisarts, medisch specialist of jeugdarts geeft dus rechtstreeks toegang tot de jeugdhulp. Er zal geen beschikking volgen van de gemeente. De gemeente moet wel zorgen dat er voldoende zorg beschikbaar is.

Het is van belang dat de verwijzing goed verloopt. De gemeente zal daarom afspraken maken met artsen en aanbieders over de verwijzing naar jeugdhulp. Dit wordt benoemd in artikel 24 van deze verordening.

Artikel 18 Jeugdhulp bij kindbeschermingsmaatregel en in spoedeisend geval

Dit artikel is opgenomen in de verordening om een compleet beeld te schetsen van de toegang tot jeugdhulpvoorzieningen. Omdat er geen nieuwe zaken worden geregeld, anders dan in de Jeugdwet, is dit artikel als optie opgenomen.

Het artikel gaat over de verplichtingen die de gemeente als er een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering is opgelegd door de rechter. Zowel de kindbeschermingsmaatregel als de jeugdreclassering worden uitgevoerd door een gecertificeerde instelling. De jeugdbeschermer en jeugdreclassering mogen in het kader van de maatregel, besluiten tot inzet van jeugdhulp. Dat de jeugdbeschermer en de jeugdreclasserder deze bevoegdheid hebben staat in artikel 3.5 van de Jeugdwet.

In het eerste lid wordt verwoord dat de gemeente zorg draagt voor een toereikend aanbod van jeugdhulpvoorzieningen, zodat de uitspraak van de rechter – of een andere instantie - kan worden uitgevoerd. Hiervoor verstrekt het college van burgemeester en wethouders geen beschikking als bedoeld in artikel 14.

Artikel 19 Jeugdhulp in spoedeisend geval

Dit artikel is opgenomen in de verordening om een compleet beeld te schetsen van de toegang tot jeugdhulpvoorzieningen. Omdat er geen nieuwe zaken worden geregeld, anders dan in de Jeugdwet, is dit artikel als optie opgenomen.

In dit artikel staat dat het college van burgemeester en wethouders in spoedeisende gevallen een tijdelijke voorziening kunnen treffen. Dit is het geval als een spoedmachtiging is afgegeven door de rechter (of andere instantie) omdat onmiddellijke verlening van jeugdhulp noodzakelijk is en de reguliere machtiging niet kan worden afgewacht. De Jeugdwet noemt de inzet jeugdhulp in spoedeisende gevallen in artikel 6.1.3 en 6.1.8.

Hoofdstuk 7. Overige bepalingen

Artikel 20 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Volgens de wet is een jeugdige en/of de ouders verplicht aan te geven wanneer er zich nieuwe feiten en omstandigheden voordoen waarvan men redelijkerwijs kan verwachten dat die van invloed op de individuele jeugdhulpvoorziening kunnen zijn. Dit wordt benadrukt in lid 1.

In lid 2 wordt aangegeven dat de gemeente ook zelf de situatie kan bekijken en kan besluiten om een beslissing over individuele jeugdhulpvoorziening te herzien, in te trekken of terug te vorderen en onder welke omstandigheden de gemeente dit mag doen.

Lid 3 regelt dat als door de jeugdige en/of de ouders onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt die bij volledigheid en/of juistheid tot een andere beslissing had geleid, het pgb of de geldswaarde van de voorziening (de daadwerkelijke kosten van de voorziening) kunnen worden teruggevorderd.

Lid 4 geeft aan dat als een pgb na zes maanden nog niet is gebruikt voor het doel waarvoor het is uitgegeven het besluit kan worden ingetrokken.

Tot slot geeft lid 5 aan dat het college van burgemeester en wethouders de besteding van het pgb kan controleren.

Artikel 21 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kindbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

In artikel 2.12 van de Jeugdwet staat omschreven dat de gemeente in de verordening moet regelen dat het college van burgemeester en wethouders hierover afspraken moet maken. Via dit artikel voldoet de gemeente hieraan en geeft de raad deze opdracht aan het college. Naast de in dit artikel genoemde aspecten kunnen ook andere zaken in overweging genomen worden, zoals de NZA-richtlijnen (Nederlandse Zorgautoriteit) voor prijzen van jeugdhulp.

Artikel 22 Vertrouwenspersoon

Iedere gemeente kan besluiten of dit artikel wordt opgenomen. Dit is namelijk al in artikel 2.6 lid 1 sub f van de wet opgedragen aan het college. Het is toch opgenomen in deze modelverordening omdat het bijdraagt aan de volledigheid van de verordening. De jeugdige en/of de ouders kunnen door het lezen van deze verordening hier weet van hebben.

Artikel 23 Klachtregeling

Iedere gemeente kan besluiten of dit artikel wordt opgenomen. Deze bepaling is aanvullend op de klachtregeling uit artikel 4.2.1 van de Jeugdwet en verder van de Algemene wet bestuursrecht. Het is zo dat de aanbieder in eerste instantie zal (moeten) worden aangesproken bij klachten van jeugdigen en/of ouders over de behandeling. Het Beleidsplan Hart voor de jeugd zegt daarover "Het effectief en laagdrempelig bemiddelen bij en afhandelen van klachten van cliënten is een verantwoordelijkheid van de jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen".

In het geval dit niet naar tevredenheid werkt of onlogisch is (bijvoorbeeld omdat het niet gaat over het handelen van iemand van die instantie), gaat men naar het gemeentelijke klachtrecht.

Artikel 24 Toepassen verordening en stellen nadere regels

Omdat de interpretatie van de verordening tot misverstanden kan leiden is in lid 1 van dit artikel geregeld dat bij dergelijke misverstanden moet worden teruggegrepen naar de Jeugdwet (inclusief memorie van toelichting). Zo kan worden achterhaald wat er precies met een bepaald woord of bepaalde term wordt bedoeld.

In lid 2 geeft de raad aan het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid om nadere regels te stellen ten behoeve van de uitvoering van deze verordening.

Lid 3 regelt dat het college van burgemeester en wethouders met huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen afspraken zal maken over de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de verwijzing zoals bedoeld in artikel 17 plaatsvindt. Dit komt overeen met artikel 2.7, lid 4 van de Jeugdwet.

Waarschijnlijk zullen deze afspraken regionaal of op landelijk niveau worden gemaakt worden daarna lokaal onder regie van de gemeente uitgewerkt.

Artikel 25 Hardheidsclausule

Dit artikel geeft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid om van deze verordening af te wijken in zeer schrijnende gevallen waarvoor geen passende voorziening volgens de regelgeving mogelijk is. De hardheidsclausule kan dan door het college van burgemeester en wethouders ingezet worden bij uitzonderingsgevallen. Iedere gemeente dient voor zichzelf te besluiten of dit artikel wordt opgenomen.

Artikel 26 Overgangsrecht

Dit artikel regelt dat als jeugdigen die al aanspraak maken op jeugdhulp vóór de inwerkingtreding van de Jeugdwet en deze verordening, deze jeugdhulp kunnen blijven houden tot uiterlijk 1 januari 2016. Dit overgangsrecht geldt voor jeugdigen die indicatiebesluit of verwijzing voor (jeugd)zorg in het kader van de AWBZ Wjz en Zvw hebben.

De bedoeling daarvan is dat deze jeugdigen een overgangperiode krijgen waarin er voor hen niets verandert en zij zich kunnen instellen op de nieuwe situatie. De overgangperiode verschilt naar gelang de resterende looptijd van het indicatiebesluit, maar eindigt in elk geval een jaar na inwerkingtreding van deze wet.

Voor pleegzorg is een uitzondering gemaakt en is er geen einddatum indien vóór de inwerkingtreding van deze wet een indicatiebesluit is afgegeven waarin is vastgesteld dat de jeugdige is aangewezen op pleegzorg.

Artikel 27 Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding! De verordening zelf dient voor 1 november 2014 te zijn vastgesteld door de raad.

Artikel 28 Citeertitel

Dit artikel geeft de officiële benaming weer. De verordening zal via deze naam zijn terug te vinden (conform de wet elektronische bekendmaking).